

Att Riksdagen måtte besluta, att den s. k. personliga skyddsafgiften, som nu utgår med 40 öre för man och 20 öre för qvinna, måtte från och med nästkommande år upphöra.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1876.

J. Smedberg.

N:o 57.

*Af Herr Sven Andersson: Om förändrad lydelse af § 60
sjölagen.*

Uti § 60 af nu gällande Sjölag stadgas att för sjöfolk, som blifvit förhyrdt i svensk hamn, rederiet skall vara förbundet att bekosta underhåll och resa till förhyrningsorten, der ej tjenst å annan till samma, eller närbelägen ort bestämdt fartyg kan beredas, då det åligger rederiet att bekosta sjöfolkets resa från detta fartygs bestämmelseort till förhyrningsorten, om dessa orter äro skilda.

Att detta stadgande är fullt riktigt, så framt besättningsmanskapet eller någon del deraf blifver på befälhafvarens eller dess rättsinnehafvares åtgärd från denna sin innehafda tjenst skild, kan icke förnekas, -- men att deremot sjöman, som på egen begäran, utan grundade skäl till klander, vill vara från tjensten skild, likväl har rätt att fordra underhåll och hemförskaffning på befälhafvarens eller rederiets bekostnad från den hamn i Sverige, der fartyget efter återkomsten från utrikes hamn sig befinner, och till mönstringsorten, är en så i ögonen fallande orättvisa att den långt för detta bort vara såsom gällande lag afskaffad, så mycket mera som mig veterligen en sådan lag i de närmast belägna europeiska länder icke existerar, hvarföre det borde vara på tiden att äfven här

Bih. till Riksd. Prot. 1876. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 7 Häft. 2

rätta ifrågavarande lagstadgande, hvilket i icke ringa mån verkar hämmande på sjöfartens utveckling och framåtskridande i vårt land.

Dessa skeppsbesättningarnes företrädesrättigheter begagnas allt för ofta af dem endast som föregifvande för att åtkomma de dem tillkommande underhålls- och hemförskaffningsbeloppen, och företrädesvis då de befinna sig på aflägsnare platser, der de bruka tilltvinga sig hemförskaffningarne, icke för att sluta sin seglation, utan för att åtkomma desamma och derefter taga hyra å annat fartyg för att der fortsätta sin segling, till dess annat lämpligt tillfälle gifves att ånyo göra samma anspråk gällande för den låtsade hemresan.

Man har tyvärr dessutom den sorgliga erfarenheten af att de sålunda oförtjenta penningarne af dem begagnas mera för att lägga hyende under lasten än att genom sparsamhet och hushållning göra sig dem till godo; ty det är högst sällan som de för detta ändamål erhållna penningarne blifva använda till det afsedda ändamålet, utan när penningarne äro på krogen förstörda och krediten är slut, då först sökes annan hyra, ifall de icke genom slöseri och lastbart lefverne blifvit urståndsatta att annan tjenst sig åtaga.

Emellertid måste efter deras begäran hemförskaffning dem lemnas, så framt befälhafvaren icke kan å den plats han sig befinner skaffa dem hyra å fartyg som afgår till inmonstringsorten, hvilket högst sällan inträffar, och får befälhafvaren ofta nödgas att gång efter annan till förhöjda hyror skaffa sig annan besättning i den afgåendes ställe, om den än får skaffas från långt aflägsnare platser; ett förhållande som icke skulle ifrågakomma ifall den omskrifna hemförskaffningsrätten i detta fall blefve afskaffad.

Med anledning af hvad jag sålunda haft äran anföra vågar jag vördsam samt föreslå det Riksdagen för sin del ville besluta följande förändrade lydelse af 60 § i nu gällande Sjölag nemligen:

I de fall §§ 56, 57, 58 och 59 omförmåla, eller om resan eljest slutar å annan ort, än der sjöfolket blifvit förhyrdt, skall, då förhyrningen egt rum i svensk hamn, rederiet vara förbundet att bekosta svenskt sjöfolks underhåll och resa till förhyrningsorten, då detta af befälhafvaren eller dennes ställföreträdare blifvit från tjensten skildt, men rederiet varda derifrån befriadt då sjöfolket på egen begäran önskar från tjensten afgå etc. etc.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1876.

S   *Andersson.*